

samme adgang til lægelig behandling, som f.eks. gifte har i denne situation.

Nu er det jo Folketinget, der har vedtaget, at det skal være sådan, og jeg tænker, at fru Lone Møller også har stemt for, at de regler, der er nedfældet i loven, kun skal gælde, når det er lægelig behandling. Man kunne jo have vedtaget det andet. Og så som konsekvens af det bruger man hele den argumentation.

Hvorfor vil man ikke fra forslagsstillernes side, fra fru Lone Møllers side, tage stilling til de konsekvenser, det vil få? Man bliver jo altså nødt til at indrømme, at det får de konsekvenser, at i modsætning til, hvad vi hidtil har bestræbt os på i dette samfund, nemlig så vidt muligt at sikre ethvert barn en far og en mor, afviger vi fra dette. Det synes jeg fru Lone Møller og forslagsstillerne fuldstændig ser bort fra, og det er faktisk epokegørende. Jeg vil sige, at det nærmest er et kulturyrk, vi foretager i vores opfattelse af familie og samfundsforhold.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Når nu hr. Baadsgaard siger, at Folketinget har bestemt, at sådan skal det være, så er det jo forslagsstillernes ønske at give Folketinget en mulighed for at ændre på det.

Så bliver der derudover sagt, og det kan jeg ikke undgå at lytte mig til, at et barn har brug for en far og en mor. Selvfølgelig har det det, men et barn har først og fremmest brug for at vokse op i velordnede, trygge rammer med mennesker, der elsker dem. Og i den senere tid med den debat, der har været bl.a. i pressen, er der jo ikke noget belæg for, at det behøver at være et heteroseksuelt par.

Preben Rudiengaard (V):

Det foreslås i lovforslaget, at man ophæver den bestemmelse, som siger, at læger kun må tilbyde behandling med kunstig befrugtning til kvinder, som enten er gift, eller som lever sammen med en mand i et ægteskabslignende forhold. Det vil sige, at man hjemler enlige og lesbiske adgang til insemination ved lægelig behandling. Det er det, der er lagt op til.

Jeg kan også læse mig frem til, at baggrunden for forslaget er, at man mener, at den aktuelle lov diskriminerer en bestemt gruppe mennesker, at der ikke er belæg for den antagelse, at det er i et barns tarv at have både en far og en mor, og at enlige og lesbiske så for at blive gravide må ud på det grå marked for at få donor-

sæd med henblik på selvinsemination og dermed pådrage sig en potentiel mulighed for f.eks. Hiv-infektion eller smitsom leverbetændelse og mange andre sygdomme, som kan overføres på denne måde.

Jeg skal primært anføre, at jeg har dyb respekt for både enlige og for lesbiske, derom skal der ikke være nogen tvivl, og det falder mig på ingen måde ind at ville være med til at diskriminere nogen på grund af, at de enten er enlige eller har et andet seksuelt oplevelsesforhold.

Derimod er jeg af den opfattelse, at et barns tarv må gå forud for voksne menneskers behov for yngelpleje. Derfor sætter jeg barnets tarv allerøverst, og jeg er stadig af den opfattelse, at et barn har behov for en far og for en mor, et behov for den vej igennem også at kende sine rødder.

I bemærkningerne anføres det, at der ikke er belæg for sådanne antagelser, og der henvises til en række dokumentarisk materiale. Jeg har studeret den artikel om homoseksuelle mænd og lesbiske kvinder som forældre, som var i sammenfatningen i Nordisk Sexologi i 1991, som i øvrigt er medtaget i L 5 i folketingsåret 1996-97, bilag 105. Artiklen er efter min bedste overbevisning noget tendentiøs og virker noget farvet og viser sig, når man læser den igennem, at handle om børn, der er født i heteroseksuelle forhold, som så bliver opløst, og derefter er børnene så opvokset i homoseksuelle eller lesbiske miljøer. Artiklen har over 30 forskellige referencer, dem har jeg også studeret nogle af, og jeg synes ikke, at de kan bruges i denne sammenhæng.

Vi ved også i dag, at der er et øget behov i børnehaver og skolefritidsordninger for mandlige pædagoger, fordi man skal drengegøre vores drengebørn eller sagt på en anden måde: Man synes, at drengene bliver lidt mere tøsede, fordi de lever derude, hvor vi har kvindelige pædagoger. I sagens natur er der mange kvinder i disse institutioner, og det påvirker måske drengenes opvækst i en lidt uhensigtsmæssig retning.

Jeg mener på denne baggrund, at der ikke er belæg for det postulat, at det ikke spiller en rolle for barnets tarv, om det vokser op hos et lesbisk par eller en enlig kvinde.

Vedrørende forholdet om en kvinde nu tvinges til at bruge en ukontrolleret donor til selvinsemination, hvis hun ønsker at få et barn, så må jeg udtrykke, at jeg synes, det må være hen-